

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการศึกษา การติดตามข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Internet Usage Behavior of Srinakharinwirot University's Students related to the
studying, the following up of Information and the Political Participation

เพชรรัตน์ ไสยสมบัติ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนิสิต พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษานิสิต ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษากับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 400 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Selection) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ (1) ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง เช่น เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนาและรายได้ (2) พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษานิสิต (ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต) และตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยการหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท
2. นิสิตที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ และคณะที่ศึกษา แตกต่างกันไป มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตที่ศึกษาชั้นปีและภูมิลำเนาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษานิสิตด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ
4. พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษานิสิตด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระดับต่ำมาก

คำสำคัญ : สื่ออินเทอร์เน็ต การมีส่วนร่วมทางการเมือง พฤติกรรมการใช้สื่อ

¹ ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Abstract

This research aims at studying purposes and behavior of Srinakharinwirot University's students regarding to the internet usage related to their studying and examining demographics which affect to internet usage behavior in political participation of students. It also studies the relationship between the internet usage behavior in education and political participation. Questionnaires were used in collecting data. The sample was 400 students who were accidentally selected from students attending bachelor degree in Srinakharinwirot University. Independent variables were (1) demographic factors such as gender, field and year of study, domicile and income and (2) internet usage behavior related to the studying (searching information, following up and usage of information and university's policy in supporting the access of internet usage). Dependent variable was internet usage behavior related to political participation. The statistical analysis of variance was t-test, one-way analysis of variance and Pearson Product Moment Correlation.

The results are as follows:

1. The majority of the sample group was female, studying at Faculty of Social Sciences and Faculty of Humanities, was the second year student, lived in Bangkok and the perimeters and average income per month was lower than 6,000 Baht.
2. Demographic survey reveals that students with different genders and fields of study had different behavior on the usage of internet related to political participation at a statistical. Students with different year of study and domiciles had no different behavior on the usage of internet related to political participation.
3. The internet usage behavior in searching, following up and using of information and university's policy in supporting the internet access were positively correlated at low level with behavior on the usage of internet related to political participation on the effect of decision making in political expression at a statistical significant level of .05.
4. The internet usage behavior in studying regarding to searching, following up and using of information and university's policy in supporting the internet access was positively correlated at very-low level with internet usage behavior related to political participation in following up political news at a statistical significant level of .05.

Keywords: *Internet Media, Political Participation, Internet Usage Behavior*

บทนำ

ในสังคมปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Community Technology หรือ ICT) เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้คนแทบจะทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ข้อมูลข่าวสารสามารถส่งผ่านถึงกันทั่วโลกอย่างไร้พรมแดนจนเกิดสังคมที่เรียกว่า “สังคมข้อมูลข่าวสาร” (Information Society) ซึ่งหมายถึงสังคมที่มีการนำสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ มาช่วยดำเนินกิจกรรมทั้งเพื่อตนเอง สังคม ชุมชนและประเทศ ข้อมูลข่าวสารสามารถส่งผ่านกันทั้งในรูปของเสียงภาพและข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสมัยปัจจุบันเอื้อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นโดยผ่านเครือข่ายของคอมพิวเตอร์ที่โยงใยไปทั่วโลกหรือที่เรียกว่า “อินเทอร์เน็ต” ซึ่งเป็นเครือข่ายที่ทำให้คนทั่วโลกสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเท่าเทียมกันทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วขึ้น

ความก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ทางสังคม คือ เครือข่ายสังคมที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายว่า “สังคมออนไลน์” (Social Network) โดยเครือข่ายสังคมออนไลน์นี้เป็นพื้นที่สาธารณะที่สมาชิก ได้แก่ คนทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ และศาสนา ทุกระดับการศึกษาอาชีพ และทุกกลุ่มสังคมย่อยจาก

ทั่วโลกเป็นผู้สื่อสาร หรือเขียนเล่าเนื้อหาเรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอ ที่สมาชิกเขียนและทำขึ้นเองหรือพบเจอจากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ เครือข่ายสังคมออนไลน์เติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ก่อให้เกิดวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีของสื่อสังคมออนไลน์หลากหลายประเภท (ทศธนนท์ พุ่มนุช, 2553) อินเทอร์เน็ตมีบทบาทและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก อินเทอร์เน็ตสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล ไม่ว่าจะ เป็นข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลด้านความบันเทิง ด้านการแพทย์ การกีฬา การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจึงเปรียบเสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ที่ผู้ที่สนใจสามารถใช้ประโยชน์จากมันได้ ที่สำคัญที่สุดคือการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา โดยนักเรียน นิสิตนักศึกษาสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือสืบค้นข้อมูลที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์หรือครูผู้สอน และครูอาจารย์ก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการสอนหรือให้ความรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป

จากการเป็นผู้บรรยายหรือผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษานั้น พบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตและสามารถเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างง่ายดาย และใช้สื่อออนไลน์ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย จากการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน และนอกห้องเรียน นิสิตนักศึกษาและอาจารย์ส่วนใหญ่จะพกพาสมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ตตลอดเวลา และสังเกตเห็นพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ไม่ว่าจะขณะเรียนในห้องเรียน ช่วงพักเบรกนอกห้องเรียน ขณะรับประทานอาหารหรือเวลาพักผ่อนกับอุปกรณ์สื่อสารที่ตนเองพกพา จึงทำให้เกิดข้อสงสัยว่านิสิตเหล่านั้นใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ใด และใช้เพื่อการศึกษาหรือไม่ และหากใช้เพื่อการศึกษาแล้วนั้น สื่ออินเทอร์เน็ตสามารถทำให้นิสิตเหล่านั้นเรียนรู้และมีความอยากรู้มากขึ้นหรือไม่ และจากการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง นโยบายสาธารณะ รัฐบาลกับการพัฒนา และสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นวิชาที่ต้องการการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเพื่อถกประเด็นปัญหาสังคมหรือสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความรู้รอบตัวน้อยมากโดยเฉพาะในเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองของรัฐบาล การออกนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนในวิชาที่ผู้วิจัยสอนเป็นอย่างมาก ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าในชีวิตประจำวันนิสิตใช้อินเทอร์เน็ตประเภทใด ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด โดยจะเน้นไปที่การใช้สื่อเพื่อการศึกษา และประเด็นการใช้สื่อในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนี้เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

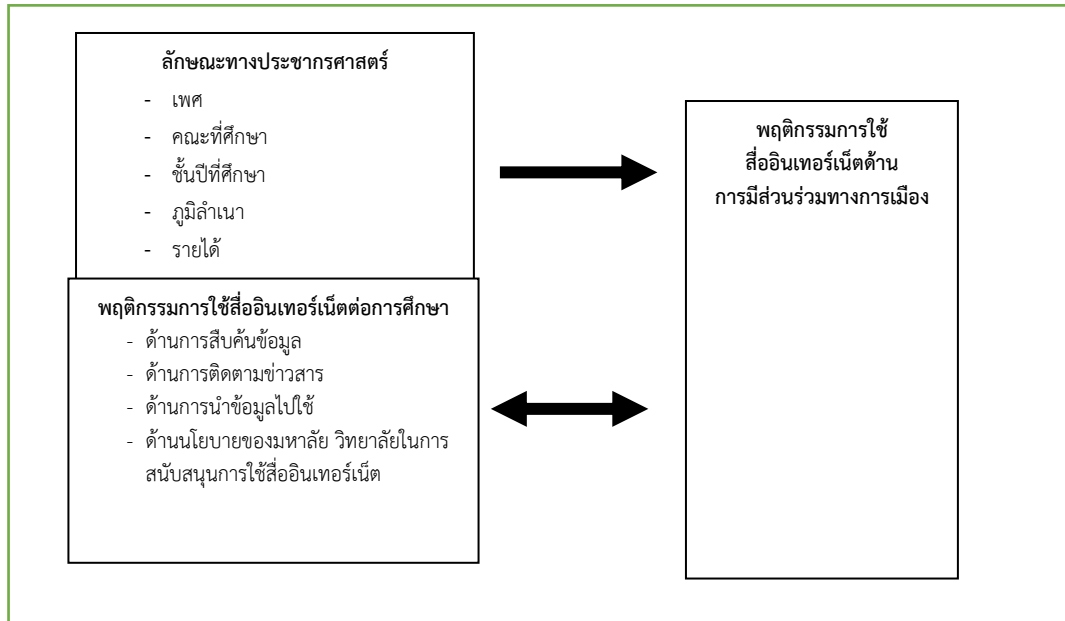
1. เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ตของนิสิต
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษาของนิสิต
3. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษาและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา ประกอบด้วยด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ (Field Survey) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยทำการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และรายได้ ว่ามีผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง พร้อมทั้งศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการเรียนของนิสิต มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นปีที่ทำการเก็บข้อมูลวิจัย มีนิสิตจำนวนทั้งสิ้น 18,871 คน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2559) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane' (1973 : 727-728) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ได้จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน โดยการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Selection) ไม่เฉพาะเจาะจง โดยทำการสุ่มสอบถามข้อมูลจากนิสิตที่พบเมื่อทำการลงสำรวจข้อมูลในบริเวณมหาวิทยาลัย แต่เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มจนได้จำนวน 400 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Selection) โดยให้นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ทำการให้ข้อมูล ซึ่งมีคำถามที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1: แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต
- ตอนที่ 3: พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา
- ตอนที่ 4: พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) สถิติ F-test สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ พบว่า

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 และเพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

คณะที่ศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมา คือ คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8

ชั้นปีที่ศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาชั้นปีที่ 1 จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ภูมิลำเนา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาภาคกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ภาคใต้ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ภาคเหนือ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และภาคตะวันออก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมา มีรายได้ 6,000 - 9,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ถัดมามีรายได้ 9,001 - 12,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 มีรายได้ 12,001 - 15,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และมีรายได้มากกว่า 15,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

ตาราง 1 : แสดงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ของวัตถุประสงค์ของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนิสิต

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพื่อการศึกษาหาข้อมูล	75	18.8
2. เพื่อทำงาน/ธุรกิจ	24	6.0
3. เพื่อค้นคว้าข้อมูลทำรายงาน	13	3.3
4. เพื่อติดตามข่าวสาร	39	9.8
5. เพื่อความบันเทิง	203	50.8
6. เพื่อกิจธุระส่วนตัว	46	11.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าวัตถุประสงค์ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นอันดับ 1 คือเพื่อความบันเทิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมา คือ เพื่อการศึกษาหาข้อมูล จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 เพื่อกิจธุระส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เพื่อติดตามข่าวสาร จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เพื่อทำงาน/ธุรกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเพื่อค้นคว้าข้อมูลทำรายงาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

2. พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการศึกษาของนิสิต

ตาราง 2 : แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบบรวมและรายด้าน

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการศึกษา	\bar{x}	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ด้านการสืบค้นข้อมูล	3.93	.593	มาก
2. ด้านการติดตามข่าวสาร	3.43	.732	มาก
3. ด้านการนำข้อมูลไปใช้	3.94	.685	มาก
4. ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต	3.74	.690	มาก
รวม	3.76	.461	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการศึกษาแบบรวมและรายด้าน โดยรวมให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการสืบค้นข้อมูล โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ การใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นหาข้อมูลในการทำรายงาน/งานที่อาจารย์มอบหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ การใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม นอกเหนือจากข้อมูลที่บรรยายในชั้นเรียน การสืบค้นบทความวิชาการ และเพื่ออ่านตำราทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 3.74 และ 3.72 ตามลำดับ และให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ การสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมระหว่างอยู่ในชั้นเรียนในเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนกำลังบรรยาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ด้านการติดตามข่าวสาร โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ คือ การใช้อินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าวสารประจำวัน การติดตามข่าวบันเทิง การติดตามข่าวสารด้านสังคม และการติดตามข่าวด้านกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12, 3.86, 3.65 และ 3.46 ตามลำดับ และให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ การใช้อินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การติดตามนโยบายของรัฐบาล การติดตามผลการดำเนินงานของรัฐบาล และการติดตามข่าวสารด้านการเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29, 3.06, 2.99 และ 2.99 ตามลำดับ

ด้านการนำข้อมูลไปใช้ โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ การไม่หลงเชื่อ/ส่งต่อข้อมูลอันเป็นเท็จผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต การใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต การมีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต และการมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06, 4.04, 3.84 และ 3.83 ตามลำดับ

ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ สามารถลงทะเบียนเรียน ตรวจสอบตารางเรียน ตารางสอบ และผลการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนให้ติดต่อและประสานงานผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ถัดมา มศว. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับนิสิตอย่างชัดเจน ระบบลงทะเบียน (Supreme) ของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ ถัดมา มศว. มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย และภายใน มศว. มีพื้นที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สาย ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 3.91, 3.66, 3.60, 3.60 และ 3.48 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ เมื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองจะค้นหาจากอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับแรก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 รองลงมา คือ การเข้าไปดูข้อมูล/ข่าวสารทางการเมืองในอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ถัดมา มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับน้อย 6 ข้อ คือ การมีอารมณ์ร่วมขณะอ่านข่าวสารทางการเมืองหรือข่าวที่ได้รับการแชร์มา การส่งต่อหรือแชร์ข้อมูล/ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต การติดตามการชุมนุมทางการเมืองผ่านอินเทอร์เน็ต การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองที่ได้มีการเชิญชวนผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58, 2.45, 2.43, 2.32, 2.29 และ 2.08 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อด้านต่าง ๆ อีก ดังนี้

1. **อิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง** พบว่าการรับสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.03 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.102 อิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง พบว่าข้อมูลทางการเมืองที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.147

2. **การติดตามข่าวสารทางการเมือง** พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามใช้เวลาในการติดตามข่าวสารทางการเมือง ต่ำสุดที่ 0 ชั่วโมง/วัน และสูงสุดที่ 10 ชั่วโมง/วัน

3. **การร่วมชุมนุม/แสดงออกทางการเมือง** พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไปร่วมชุมนุม/แสดงออกทางการเมือง 1 ครั้ง จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 รองลงมา 2 - 3 ครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 มากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และไปทุกครั้งที่มีการชุมนุม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

4. **การติดตามข่าวความเคลื่อนไหวผ่านสื่อ** พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook, Twitter และอื่น ๆ) จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมา คือ สื่อมวลชน (โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร) จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 และ สื่อบุคคล (เพื่อน ครอบครัว แกนนำ) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐาน แสดงดังตาราง 3 และตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 3 : สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
	1. ด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง	2. ด้านอิทธิพลการตัดสินใจแสดงออกทางการเมือง	3. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง
เพศ	✗	✓	✓
คณะที่ศึกษา	✗	✓	✗
ชั้นปีที่ศึกษา	✗	✗	✗
ภูมิลำเนา	✗	✗	✓
รายได้	✗	✗	✗

เครื่องหมาย ✓ หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) (มีความแตกต่างกัน)

✗ หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานรอง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) (ไม่มีความแตกต่างกัน)

ตาราง 4 : สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมือง	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการศึกษา			
	1. ด้านการสืบค้นข้อมูล	2. ด้านการติดตามข่าวสาร	3. ด้านการนำข้อมูลไปใช้	4. ด้านนโยบายมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต
1. ด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง	✗	✗	✗	✗
2. ด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจแสดงทางการเมือง	✗	✓	✓	✓
3. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	✓	✓	✗	✗

เครื่องหมาย ✓ หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) (มีความสัมพันธ์)
 ✗ หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานรอง ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) (ไม่มีความสัมพันธ์)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษาดังนี้
 วัตถุประสงค์ในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนิสิตมากที่สุดคือ เพื่อความบันเทิง เพื่อการศึกษาหาข้อมูล เพื่อกิจธุระส่วนตัว เพื่อการติดตามข่าวสาร เพื่อการทำงาน/ธุรกิจ และเพื่อค้นหาข่าวร้ายตามลำดับ

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการศึกษาของนิสิต แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านการสืบค้นข้อมูล กระทำมากที่สุดคือสืบค้นข้อมูลในการทำรายงาน/งานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา สืบค้นเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่อาจารย์ผู้สอนบรรยายในชั้นเรียน สืบค้นบทความวิชาการ สืบค้นเพื่ออ่านตำราทางอิเล็กทรอนิกส์ และเพื่อค้นหาข้อมูลระหว่างที่อาจารย์บรรยายในชั้นเรียน ตามลำดับ (2) ด้านการติดตามข่าวสาร จะใช้อินเทอร์เน็ตติดตามข่าวสารเป็นประจำทุกวัน โดยจะติดตามข่าวบันเทิงและข่าวสังคมมากที่สุด รองลงไปคือ ข่าวกีฬา ข่าวเศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐบาล ส่วนติดตามน้อยที่สุดคือ ข่าวการเมืองและผลการดำเนินงานของรัฐบาล (3) ด้านการนำข้อมูลไปใช้ เมื่อนิสิตได้รับข้อความหรือสืบค้นข้อความแล้ว นิสิตจะตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล ใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูล และไม่หลงเชื่อในการส่งต่อข้อมูลอันเป็นเท็จผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และ (4) ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนให้นิสิตใช้สื่ออินเทอร์เน็ตนั้น พบว่านิสิตสามารถลงทะเบียนเรียน ตรวจสอบตารางเรียน ตารางสอบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเอง และติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ แต่ทั้งนี้ระบบลงทะเบียนของมหาวิทยาลัย (Supreme) พื้นที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ และหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับนิสิต นิสิตให้ความเห็นในระดับต่ำกว่าการนำไปใช้

สำหรับลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น พบว่านิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้านการติดตามข่าวสารทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรธมวดี ขำจรัสและเยาวภา ประคองศิลป์ (2553) ที่ศึกษาเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของศิวัช จันทนาสุภาภรณ์ (2554) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเปิดรับสื่อออนไลน์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์: กรณีศึกษา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่พบว่าเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการเปิดรับสื่อออนไลน์แตกต่างกัน ต่อมาคือด้านคณะที่ศึกษา พบว่า นิสิตที่ศึกษาคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เชนตตี สยนาพันธ์ (2555) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัญหาการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งค้นพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะที่ต่างกัน

มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และงานวิจัยของของศิวัช จันทนาสุภาภรณ์ (2554) ที่จำแนกตามคณะพบว่ามีความแตกต่างกัน ต่อมาคือนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชเนตติ สยนาพันธ์ (2555) ซึ่งค้นพบว่านักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่แตกต่างกัน และนิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา ประกอบด้วยด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ตนั้น ด้านการสืบค้นข้อมูลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองและด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านการติดตามข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านการติดตามข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านการติดตามข่าวสารทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านการติดตามข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านการนำข้อมูลไปใช้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านการนำข้อมูลไปใช้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตด้านอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการแสดงออกทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ด้านอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมือง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

(1) มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาของนิสิตด้านการติดตามข่าวสาร เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านิสิตให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารและนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้ชัดเจนและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงส่งเสริมให้นิสิตใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา เพราะเมื่อนิสิตให้ความสำคัญในด้านการติดตามข่าวสารมากขึ้นจะทำให้นิสิตมีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษามากขึ้นด้วยเช่นกัน

(2) มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ได้แก่ ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดตามข่าวสาร ด้านการนำข้อมูลไปใช้ และด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิต ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง โดยมหาวิทยาลัยควรมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกให้กับนิสิต รวมไปถึงให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเพื่อส่งเสริมคุณภาพและศักยภาพของนิสิต เมื่อนิสิตมีการใช้สื่อ

อินเทอร์เน็ตมากขึ้นจะทำให้มีพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าวสารด้านต่าง ๆ รวมไปถึงด้านการเมืองเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่นอกเหนือจากนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่ามีความแตกต่างกับนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒหรือไม่ อย่างไรก็ตาม

(2) ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การเปิดรับข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตหรือทัศนคติที่มีต่อการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนระบบการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546. สืบค้นจาก

<http://www.moe.go.th/moe/th/office/powerMOE>.

เขตติ สยอนานนท์. (2555). พฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา. ปริญญาโท กศม. (การอุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทัศนันท์ พุ่มนุช. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประภาพรณ ไชยวงษ์. (2544). การวิเคราะห์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วม

ในการจัดการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2559). จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558. สืบค้นจาก [http://www.swu.ac.](http://www.swu.ac.th/images/aboutswu/infographic/infographic6.jpg)

[th/images/aboutswu/infographic/infographic6.jpg](http://www.swu.ac.th/images/aboutswu/infographic/infographic6.jpg).

พรณวดี ขำจริง และเยาวภา ประคองศิลป์. (2553). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 33 ฉบับที่ 4 ตุลาคม – ธันวาคม 2553, หน้า 103 - 114.

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ (2550) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.

สืบค้นจาก <http://www.oic.go.th/con2540.doc>.

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2550) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ :

บริษัท เอส.พี.วี. การพิมพ์ (2550) จำกัด.

สถาบันพระปกเกล้า. (2547). สารานุกรมการปกครองท้องถิ่นไทย เรื่องพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ

กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

สถาบันพระปกเกล้า. (2547). สารานุกรมการปกครองท้องถิ่นไทย เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :

สถาบันพระปกเกล้า.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคนอื่นๆ. (2541). การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. เอกสารอัดสำเนา. อ้าง

ถึงใน รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. การกระจายอำนาจการบริหารสถานศึกษา.

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). รายงานการวิจัยเรื่องการถ่ายโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=2960&Key=news20>.
- สำนักงานเลขาธิการศึกษา. (2550). การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สืบค้นจาก <https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=49124&Key=news>.
- ศิวัช จันทนาสุภาภรณ์. (2554). ทักษะคิดต่อการเปิดรับสื่อออนไลน์บนเครือข่ายสังคมออนไลน์: กรณีศึกษา นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. Third edition. New York : Harper and Row Publication.